

Malaltia Meningocòccica: preguntes i respostes

Informació sobre la malaltia

Què és la malaltia meningocòccica?

És una malaltia infecciosa produïda per un bacteri anomenat meningococ.

Pot presentar-se a qualsevol edat però és més freqüent en nens d'entre 1 i 5 anys. Generalment es presenta en forma de casos aïllats, tot i que pot aparèixer també com a brot, sobretot en familiars convivents i escoles.

Hi ha diferents grups de meningococ: A, B, C i altres. El B és el més freqüent al nostre país.

Com es transmet la malaltia meningocòccica?

El microorganisme es transmet de persona a persona mitjançant les secrecions faríniques i nasals, i per provocar el contagi, es requereix un contacte estret: més freqüent en persones que dormen a la mateixa habitació i viuen a la mateixa casa; fer petons amb intercanvi de saliva també facilita la transmissió.

El contagi no es produeix per contacte amb joguines o altres estris escolars perquè el meningococ és un germen que fora de l'organisme, resisteix molt poc al medi ambient.

Després d'haver-hi estat exposat, quant de temps triguen a aparèixer els símptomes de la malaltia meningocòccica?

El període d'incubació mitjà és de 4 dies però pot oscil·lar entre 2 i 10 dies.

Quins són els símptomes de la malaltia meningocòccica?

El símptomes varien segons si la malaltia produeix:

- Una **meningitis meningocòccica** que és una inflamació i irritació de les membranes que cobreixen el cervell i la medulla espinal, anomenades meninges. La meningitis bacteriana no és una malaltia freqüent però pot ser molt greu i, fins i tot, mortal. Es caracteritza per un inici sobtat amb mal de cap intens, febre de 39 a 40⁰C, nàusees, vòmits i rigidesa de nuca.
- Una **infecció generalitzada o sepsis meningocòccica**, que pot iniciar-se amb símptomes de meningitis i, posteriorment, en un període d'hores variable, s'hi pot afegir l'aparició de taques a la pell de color morat distribuïdes per tot el cos, però també pot començar directament amb les taques.

Quan s'ha d'avisar al pediatre o dirigir-se a un centre hospitalari?

En el cas que un nen tingui mal de cap, vòmits i febre o bé taques a la pell es recomana portar-lo a un centre hospitalari.

Quin és el pronòstic de la malaltia meningocòccica?

La major part dels afectats per la malaltia evolucionen favorablement però en alguns casos la malaltia pot produir complicacions greus, sèpsia generalitzada i fins i tot la mort.

Existeix tractament per a la malaltia meningocòccica?

Per a la malaltia meningocòccica es prescriuen antibiòtics i s'administren per via intravenosa en un centre hospitalari. Per controlar les complicacions es poden utilitzar altres medicaments.

Com es diagnostica?

La malaltia meningocòccica es diagnostica per combinació de signes i símptomes i la confirmació del laboratori. Les proves de laboratori inclouen anàlisis de sang i i/o de líquid cefaloraquidi obtingut per punció en la regió lumbar.

Com es pot prevenir aquesta malaltia?

Les mesures per a la prevenció d'aquesta malaltia es basen en la vacunació i també en la quimioprofilaxi (tractament amb antibiòtics) quan s'ha tingut un contacte estret amb una persona que pateix la malaltia. Des de l'any 2000 la vacuna conjugada contra el serogrup C del meningococ forma part del calendari vacunal sistemàtic de Catalunya.

Si un cas de malaltia ha estat produït per un meningococ del grup C, a més de recomanar la quimioprofilaxi als seus contactes propers, se'ls recomanarà la vacunació si no han estat vacunats

Actualment també existeix al mercat una vacuna contra el meningococ B (*Bexsero*®) no inclosa de moment al calendari de vacunacions sistemàtiques.

Què s'ha de fer si s'ha tingut contacte amb una persona amb la malaltia?

L'actuació adequada davant d'un cas de la malaltia, consisteix en l'administració de la quimioprofilaxi a la família i les altres persones que conviuen amb la persona afectada. Pel que fa a altres persones properes a la persona malalta (contactes escolars i de treball), els professionals sanitaris del Servei de Vigilància Epidemiològica del territori corresponent valoraran en cada situació les mesures més adequades en funció de l'edat i el tipus de relació amb el cas. L'eficàcia de la prevenció depèn, en gran mesura, de que totes les persones a les quals s'hagi indicat el tractament el compleixin adequadament.

Mesures com la desinfecció de locals i objectes que hagin estat en contacte amb els malalts es consideren innecessàries, atès que el germen en sortir de la faringe té poca resistència. Igualment és inútil el tancament d'escoles on s'hagin produït casos.

Quant de temps cal estar alerta?

Després de l'aparició d'un cas i durant un període màxim de dos mesos, cal que els pares i mestres tinguin presents els símptomes esmentats per tal de detectar el més aviat possible, l'aparició d'altres persones afectades. És important comunicar a l'escola qualsevol altre cas, si n'aparegués.

Si es presentés un o més afectats en un centre escolar, els professionals sanitaris del Servei de Vigilància Epidemiològica del territori corresponent, a través de l'escola, hi prestaran el seu suport i faran el seguiment de forma estreta, durant aquest temps, dels esdeveniments que puguin sorgir, indicant les actuacions necessàries.

Quan es poden reprendre les activitats de la vida diària?

Un cop hagi obtingut l'alta hospitalària, la persona afectada per aquesta malaltia pot reprendre novament les activitats de la vida diària.